

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Koning Albert II laan 15 bus 207
1210 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2025/012

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 28 november 2024 diende ■■■ (verder: verzoeker), een verzoek in bij de Geschillencommissie van het Agentschap Opgroeien (verder: Agentschap Opgroeien) om hem een afschrift te bezorgen van alle documenten (inclusief interne communicatie en communicatie gevoerd met andere diensten, het buitenland, enz.) met betrekking tot zijn dossier bij de Geschillencommissie (zowel met betrekking tot zijn gegevens als die van zijn minderjarige kinderen) en ook naar het document waarvan inzage geweigerd werd op basis van de uitzonderingsgrond van de persoonlijke levenssfeer.

Op 3 december vraagt het Agentschap Opgroeien verzoeker of hij toegang wenst van zijn dossier bij zijn uitbetalingsactor FONS of toegang wenst tot zijn dossier bij de Geschillencommissie. Verzoeker herhaalt hierop op 3 december 2024 zijn vraag van 28 november 2024 naar én het dossier bij de Geschillencommissie én alle gegevens, interne en externe correspondenties, documenten, verslagen enz. bij of met de Geschillencommissie.

Bij beslissing d.d. 6 januari 2025 heeft het Agentschap Opgroeien het openbaarheidsverzoek gedeeltelijk ingewilligd.

Op 8 januari 2025 diende verzoeker bij de beroepsinstantie beroep in tegen die beslissing vanwege het Agentschap Opgroeien. Het beroepschrift werd geregistreerd op 9 januari 2025.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijk verzoek dateert van 28 november 2024.

De gedeeltelijke weigeringsbeslissing van het Agentschap Opgroeien dateert van 6 januari 2024. Deze beslissing maakt melding van de beroepsmogelijkheid en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 (verder 'Bestuursdecreet').

Verzoeker merkt nog op dat het Agentschap Opgroeien in haar beslissing geen melding maakte van de mogelijkheid bij zich bij de beroepsinstantie te laten bijstaan door een advocaat. Het niet melden van de mogelijkheid om zich te laten bijstaan door een advocaat is in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet niet voorzien als een reden die leidt tot de onontvankelijkheid van een beroep. Het heeft ook weinig zin dit te melden in de beslissing, gezien de beroepsinstantie haar beslissing doorgaans neemt op basis van schriftelijk ingediende stukken van beide partijen en zelden partijen hoort. Verzoeker vraagt in zijn conclusie daarenboven expliciet aan de beroepsinstantie dat zij hem kosteloos een advocaat toewijst en dit op basis van artikel 667 van het Gerechtelijk Wetboek. De beroepsinstantie merkt op dat dit artikel onderdeel is van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek en dat dit deel alleen van toepassing is op de burgerlijke rechtspleging. Dit artikel 667 van het Gerechtelijk Wetboek is bijgevolg niet van toepassing op de beroepsinstantie, nu het gaat om een administratiefrechtelijke procedure.

Verzoeker haalt tevens de schending aan van de beslissingstermijn uit artikel II.43, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet en de schending van beslissingstermijn van de Algemene Verordening Gegevensbescherming, gezien zijn aanvraag reeds op 28 november 2024 ingediend werd en de bestreden beslissing dateert van 6 januari 2024. Het Bestuursdecreet voorziet geen sanctie voor het overschrijden van de beslissingstermijn in het kader van openbaarheid van bestuur, doch geeft enkel de mogelijkheid aan verzoeker om, als een beslissing uitblijft, beroep aan te tekenen bij de beroepsinstantie. Verzoeker heeft echter de beslissing van het Agentschap Opgroeien van 6 januari 2024 afgewacht.

De beroepsinstantie merkt nog op dat zij enkel beroepen behandelt in het kader van openbaarheid van bestuur en niet in het kader van de algemene verordening gegevensbescherming. De eventuele overschrijding van de termijn, voorzien in het kader van de algemene verordening gegevensbescherming, heeft bijgevolg geen impact op onderhavige beslissing.

De verzoeker wenst ook te weten hoe en via wie de Geschillencommissie aan de documenten kwam, waarvan verzoeker de openbaarmaking vraagt. Hij houdt zich het recht voor, eens het antwoord hierop gekend is, bijkomende verweermiddelen aan te leveren aan de beroepsinstantie.

Conform artikel II.48 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 is de beroepsinstantie bevoegd voor het behandelen van beroepen tegen:

1° een beslissing van een overheidsinstantie, vermeld in artikel II.28, §1, over een aanvraag als vermeld in artikel II.40 of II.47;

2° het uitblijven van een beslissing nadat de termijn waarbinnen de beslissing moest worden genomen, verstreken is;

3° een onwillige uitvoering van een beslissing tot openbaarmaking, aanvulling of verbetering.

De beroepsinstantie stelt vast dat verzoeker vraagt hoe de Geschillencommissie aan de gevraagde documenten kwam. Voormelde vraag van verzoeker valt niet onder de toepassing van het Bestuursdecreet, aangezien niet gevraagd wordt naar de documenten zelf. In die zin is de vraag van verzoeker geen vraag

tot openbaarheid van een of meerdere bestuursdocumenten die vallen onder het Bestuursdecreet, maar gaat het om een loutere vraag om informatie waarop het Bestuursdecreet niet van toepassing is.

Nu het bovenstaande allemaal bedenkingen of informatieve vragen betreft, die niet behoren tot de bevoegdheid van de beroepsinstantie, en dient het beroep voor dat gedeelte als **onontvankelijk** te worden afgewezen.

Het beroepschrift d.d. 8 januari 2025 werd tijdig ingediend, en is **deels onontvankelijk en deels ontvankelijk**.

Gegrondeid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

Het Agentschap Opgroeien heeft de hierboven vermelde aanvraag van verzoeker d.d. 28 november 2024 gedeeltelijk ingewilligd met het bezorgen van een stukkenbundel die leidde tot de beslissing van de Geschillencommissie van 31 oktober 2024. Het gaat in het bijzonder om:

- Het verzoekschrift;
- Bijlage 1 bij het verzoekschrift;
- Bijlage 2 bij het verzoekschrift;
- Bijlage 3 bij het verzoekschrift;
- De betwiste beslissing uitbetalingsactor;
- Mail uitbetalingsagentschap volgend op de betwiste beslissing uitbetalingsactor;
- Beslissing ontvankelijkheid;
- Standpunt uitbetalingsactor;
- Kruispunt Informatiestromen Groeipakket (verder 'KRING) verzoeker;
- KRING kind 1;
- KRING kind 2.

Ze weigerde echter de openbaarmaking van het document dat persoonsgegevens van de moeder bevat, met name "KRING partner verzoeker" en dit omwille van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in uitvoering van artikel II.34, 2°, van het Bestuursdecreet.

2. Inhoud van het beroepschrift

Verzoeker neemt geen genoegen met de hierboven vermelde beslissing van het Agentschap Opgroeien en tekent hiertegen beroep aan op 8 januari 2025.

Naast enkele opmerkingen, die behandeld werden onder de bespreking van de ontvankelijkheid, merkt verzoeker op dat geen gevolg werd gegeven aan zijn vraag naar interne en externe correspondenties, noch naar zijn vraag naar bijvoorbeeld notities.

Verzoeker haalt vervolgens artikel II.28, §1, samen gelezen met artikel II.28, §2, van het Bestuursdecreet aan. Hij meent dat de Geschillencommissie een administratief rechtscollege is (punt 2° van artikel II.28, §2) evenals een instantie met rechterlijke hoedanigheid (punt 3° van artikel II.28, §2). Hij begrijpt artikel II.28 van het Bestuursdecreet in die zin dat dergelijke rechtscolleges of instanties alle documenten moeten openbaar maken, omdat de uitzonderingen op de openbaarheid van bestuur, inclusief de uitzondering van artikel II.34, 2°, volgens artikel II.28, §2 niet op hen van toepassing is. Doordat verzoeker meent dat de Geschillencommissie een administratief rechtscollege evenals een instantie met een rechterlijke hoedanigheid is en zij alles openbaar moet maken, meent hij dat hiertoe ook alle documenten horen, zoals, niet limitatief, interne communicatie en communicatie gevoerd met andere diensten, het buitenland, gegevens, interne en externe correspondentie, documenten, verslagen, notities, enz.

Verzoeker meent dat, als de beroepsinstantie meent dat artikel II.34, 2°, van het Bestuursdecreet, toch van toepassing is, de beroepsinstantie uitgaat van het feit dat de Geschillencommissie noch een administratief rechtscollege, noch een instantie met een rechterlijke hoedanigheid is.

Wat het document betreft, waarvan de openbaarmaking de persoonlijke levenssfeer zou schenden, merkt verzoeker op dat er een totaal gebrek aan transparantie is naar de oorsprong en de omstandigheden waarin dit document bezorgd werd aan de Geschillencommissie. Hij meent dat pas geargumenteed kan worden over de wettigheid van de beslissing van het Agentschap Opgroeien van 6 januari 2025 'op basis van de achterliggende feitelijkheden nadat ze bekend gemaakt zijn' Hij stelt nog: *"Diverse rechtsgronden kunnen immers geschonden zijn door de beslissing van 06/01/2025 die voorwerp uitmaakt van dit verzoekschrift zoals hierboven bij voorbeeld geciteerde EU richtlijnen"*. De beroepsinstantie merkt op dat verzoeker geen specifieke EU-richtlijnen aanhaalt, maar een mogelijke schending van Europese richtlijnen in hetzelfde onderdeel aanhaalt in het kader van de wijze van bezorging van documenten, die een inbreuk zouden uitmaken van de persoonlijke levenssfeer, aan de Geschillencommissie. Waarschijnlijk doelt verzoeker dan ook op de Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Hij meent ook dat de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij internationaal recht ondergeschikt is aan het recht op waarheid en dat op basis van dit recht inzage alleen geweigerd kan worden als de vraag onomstotelijk gestoeld is op voyeurisme, wat in casu onmogelijk is.

Vervolgens haalt hij rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie aan, zonder verwijzing naar concrete arresten of artikelen. Het Grondwettelijk Hof zou herhaaldelijk geoordeeld hebben dat een rechtsinstantie, zoals de Geschillencommissie en de beroepsinstantie, hun beslissingen rechtstreeks moeten toetsen aan internationale wetten, in het bijzonder in zaken met betrekking tot kinderen, en met expliciete aandacht voor kindslachtoffers. Hij vervolgt: *"Ook de internationale context en mogelijke straffeloosheid die uit de niet beschikbaarstelling kan voortvloeien onderschrijven de absolute noodzaak tot volledige transparantie."*

Uit het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie volgt dan weer, stelt verzoeker, dat internationale verdragen voorrang hebben op *'Belgische of Vlaamse rechtsmiddelen'*.

Hij meent dat het niet beschikbaar stellen van alle documenten een betwisting bij de Raad van State tegen de beslissing van 31 oktober 2024 bemoeilijkt.

Verzoeker denkt tot slot dat het Agentschap Opgroeien nog over andere documenten beschikt, die ze niet bezorgde aan verzoeker De Geschillencommissie moet immers het volledige dossier opvragen bij de instantie, van wie de beslissing wordt betwist. De Geschillencommissie verwijst in haar beslissing van 31 oktober 2024 nog naar andere documenten, die verzoeker niet kreeg.

3. Beoordeling door de beroepsinstantie

Om met kennis van zaken over het beroep te kunnen oordelen, heeft de beroepsinstantie contact opgenomen met het Agentschap Opgroeien om wat toelichting te geven bij dit openbaarheidsverzoek.

Wat de twijfel betreft van verzoeker over het aanleveren van alle stukken, bevestigt het Agentschap Opgroeien op 27 en op 28 januari 2025, dat er geen andere stukken zijn, behalve een email van de publieke uitbetalingsactor Groeipakket FONS aan de Geschillencommissie, van 30 oktober 2024. Wat deze mail betreft, haalt het Agentschap Opgroeien, eveneens de uitzondering van de persoonlijke levenssfeer van artikel II. 34, 2°, van het Bestuursdecreet aan.

Allereerst kan de beroepsinstantie het standpunt van verzoeker niet volgen, wanneer hij stelt dat uit de artikel II.28, paragrafen 1 en 2, volgt dat de Geschillencommissie als administratief rechtscollege, dan wel een instantie met rechterlijke hoedanigheid, alle documenten moet openbaar maken, zonder mogelijkheid zich te beroepen op de uitzonderingen op openbaarheid van bestuur..

De Geschillencommissie is immers geen administratief rechtscollege, dan wel een instantie met rechterlijke hoedanigheid, maar louter een administratieve beroepsinstantie. De Geschillencommissie is niet als dusdanig aangeduid in het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. De titel van het besluit van 29 juni 2018, dat in uitvoering van het decreet van 27 april 2018, werd genomen spreekt integendeel duidelijk van een 'commissie van beroep': besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan.

Uit artikel 14, §1 en §3, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, blijkt duidelijk het onderscheid. Bij beroepsinstanties, heeft de Raad van State de bevoegdheid om in beroep beslissingen te vernietigen, terwijl bij beslissingen van administratieve rechtscolleges, de Raad van State enkel als cassatierechter kan optreden. Welnu, de beslissing van de Geschillencommissie van 6 januari 2025 voorziet uitdrukkelijk de mogelijkheid om tegen de beslissing in beroep te gaan bij de Raad van State.

De Geschillencommissie valt dus sowieso onder de regelgeving met betrekking tot openbaarheid van bestuur, inclusief haar uitzonderingen.

Voor de volledigheid dient opgemerkt dat verzoeker artikel II.28, §2, niet correct leest.

Artikel II.28, §2 van het Bestuursdecreet luidt als volgt:

"§ 2. Dit hoofdstuk is van toepassing op de bestuursdocumenten die in het bezit zijn van overheidsinstanties als vermeld in paragraaf 1, met uitzondering van:

1° de bestuursdocumenten van het Vlaams Parlement en de instellingen die eraan verbonden zijn, die geen betrekking hebben op overheidsopdrachten of op personeelsaangelegenheden;
2° de bestuursdocumenten van de Vlaamse administratieve rechtscolleges die betrekking hebben op de uitoefening van de rechterlijke functie;
3° de bestuursdocumenten van andere instanties met een rechterlijke hoedanigheid, in de mate dat de documenten betrekking hebben op de uitoefening van de rechterlijke functie.”

Paragraaf 2 van artikel II.28 van het Bestuursdecreet stelt niet dat de uitzonderingen niet van toepassing zijn, maar stelt dat de regelgeving rond openbaarheid van bestuur niet van toepassing is. Artikel II.28, §2 moet dus zo gelezen worden dat de regelgeving met betrekking tot openbaarheid niet van toepassing is op de Vlaamse administratieve rechtscolleges en andere instanties met een rechterlijke hoedanigheid, met andere woorden dat ze niet verplicht kunnen worden bestuursdocumenten openbaar te maken, voor zover die betrekking hebben op de uitoefening van de rechterlijke functie. Dit is dus omgekeerd aan wat verzoeker voorhoudt, met name dat deze instanties bestuursdocumenten altijd moeten openbaar maken, gezien zij de uitzonderingsgronden die van toepassing zijn volgens het Bestuursdecreet nooit kunnen inroepen.

Het document ‘KRING partner verzoeker’ enerzijds, vermeldt het adres van de moeder van de kinderen en haar rijksregisternummer en de email van de uitbetalingsactor FONS aan de Geschillencommissie, van 30 oktober 2024, anderzijds omvat de inhoud van een melding van de moeder van de kinderen aan de uitbetalingsactor FONS evenals een beschrijving van haar werksituatie. Die informatie valt onder de uitzonderingsgrond van artikel II. 34, 2° Bestuursdecreet. Het zijn tevens persoonsgegevens in de zin van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (verder AVG).

Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziene uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, blz. 58). Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

Dergelijke informatie (het adres en het rijksregisternummer van natuurlijke personen, evenals de inhoud van een melding door een natuurlijk persoon en de werksituatie van die natuurlijke persoon) kwalificeert als persoonsgegevens en behoort ontegensprekelijk tot de persoonlijke levenssfeer en het privéleven van de betrokkene. Het vrijgeven hiervan zou wel degelijk een inbreuk uitmaken op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van die personen. Het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer (F. SCHRAM, Het decreet openbaarheid van bestuur. Een juridische analyse in historisch perspectief, Brugge, Vanden Broele, 247; Concl. Adv.Gen. bij HvJ 8 april 2014, nr. C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd, nr. 61). Het openbaar maken van deze informatie heeft aldus betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016).

Daarenboven is er conform de AVG geen rechtsgrond om deze persoonsgegevens te verwerken, in casu het openbaar maken van deze gegevens, nu artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet net deze verwerking, die afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer, uitsluit. De enige mogelijke rechtsgrond conform de AVG is de toestemming van de betrokkene, voorwaarde die tevens vervat zit in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet.

Wat de bemerking van verzoeker betreft dat de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij internationaal recht ondergeschikt is aan het recht op waarheid en dat op basis van dit recht inzage alleen geweigerd kan worden als de vraag onomstotelijk gestoeld is op voyeurisme, wat in casu niet het geval is, wijst de beroepsinstantie erop dat de AVG een dergelijke uitzondering op de bescherming van persoonsgegevens in het kader van het 'recht op waarheid' niet voorziet. Artikel 6 van de AVG voorziet alle uitzonderingen op de bescherming van persoonsgegevens en het 'recht op waarheid' is daar geen van. Verzoeker haalt nog aan dat ook de beroepsinstantie zich moet houden aan internationale regelgeving, in het bijzonder in zaken met betrekking tot kinderen, met expliciete aandacht voor kindslachtoffers. Wat ontvoeringen betreft bestaat er enkel het Verdrag van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen, dat evenwel nergens voorziet in een uitzondering op de bescherming van persoonsgegevens.

De beroepsinstantie is bijgevolg van oordeel dat de openbaarmaking van het adres en het rijksregisternummer van de moeder van de kinderen en van de inhoud van een melding door haar aan het Agentschap Opgroeien en haar werksituatie, afbreuk doet aan het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen en dat deze gegevens dan ook moeten worden afgeschermd in toepassing van artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet.

Wat het document 'KRING partner verzoeker' betreft, kan wel haar hoofdverblijfplaats tot 9 juli 2020 openbaar gemaakt worden, gezien dit het adres was waarop ze tot dan samenwoonde met verzoeker en kunnen ook de gegevens van de verzoeker, die opgenomen zijn in dat document, openbaar gemaakt worden.

Wat de email van 30 oktober 2024 van de uitbetalingsactor FONS aan de Geschillencommissie betreft, omvat alleen de eerste vraag de inhoud van een melding van de moeder van de kinderen en haar werksituatie. De tweede vraag omschrijft stappen die de uitbetalingsactor FONS gezet heeft naar de Zwitserse bevoegde diensten toe en de verdere afwikkeling in Zwitserland. De derde vraag omvat louter een beschrijving van de regelgeving en een beschrijving van de stappen die verzoeker al dan niet tot op heden ondernam. Deze gegevens behoren niet tot de persoonlijke levenssfeer. Er zijn dan ook geen gronden om de openbaarmaking van de tweede en derde vraag, inclusief het antwoord, te weigeren.

In artikel II.45 §2 voorziet het Bestuursdecreet dat een bestuursdocument gedeeltelijk openbaar wordt gemaakt als informatie waarop een uitzondering van toepassing is als vermeld in afdeling 3 of waarvoor de verplichting geldt inzake het aantonen van het belang, vermeld in artikel II.40, § 3, tweede lid, samen met andere informatie in een bestuursdocument opgenomen is, en het mogelijk is om de informatie die niet openbaar kan gemaakt worden, te scheiden van de andere informatie. De beroepsinstantie stelt vast dat het wel degelijk mogelijk is om de hieronder vermelde informatie, die niet in aanmerking komt voor openbaarmaking, af te scheiden van de andere informatie in het document 'KRING partner verzoeker' en de email van 30 oktober 2024 van de uitbetalingsactor FONS aan de Geschillencommissie, die immers algemeen van aard is en waarop geen uitzonderingsbepalingen van toepassing zijn.

Het ingestelde beroep door verzoeker moet bijgevolg als **deels ongegrond, deels gegrond**, worden beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 8 januari 2025 tegen de gedeeltelijke weigeringsbeslissing vanwege het Agentschap Opgroeien d.d. 6 januari 2025 is **deels ontvankelijk, deels onontvankelijk en deels gegrond en deels ongegrond**.

Bijgevolg dient het Agentschap Opgroeien aan verzoeker een afschrift te bezorgen van de gegevens met betrekking tot de hoofdverblijfplaats tot 9 juli 2020 en van de gegevens van verzoeker in het document 'KRING partner verzoeker' en van de tweede en derde vraag met antwoord uit de email van 30 oktober 2024 van de uitbetalingsactor FONS aan de Geschillencommissie.

Geen toestemming tot hergebruik van bestuursdocumenten

In zoverre dit beroep gegrond werd verklaard, geldt dat deze inwilliging van de aanvraag tot openbaarmaking GEEN toestemming inhoudt om de gevraagde bestuursdocumenten te hergebruiken, als vermeld in titel II, hoofdstuk 4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 (zie artikel 11.44, §3, van het Bestuursdecreet).

Brussel, 7 februari 2025

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter